

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoPr/4/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716211272
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6716211272.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, právnej veci žalobcu: K. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX/X, XXX XX L. nad E., zastúpený: JUDr. Jaroslav Spáč, advokát so sídlom Ul. SNP 96, 965 01 Žiar nad Hronom, proti žalovanému: Nemark Slovakia s.r.o., so sídlom Ladomerská Vieska 394, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 36 042 773, zastúpený: AK SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o. so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, o zaplatenie 10.596,- Eur s prísl., na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen zo dňa 19. februára 2018, č. k.: 6Cpr/3/2016-106, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **v rozsahu 100 %** do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.
2. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal plnenia sumy vo výške 10 596 Euro, pričom na pojednávaní dňa 20. marca 2017 súd pripustil zmenu žaloby tak, že žalobca sa domáha určenia, že za škodu spôsobenú žalobcovi chorobou z povolania zodpovedá žalovaný. Okresný súd najskôr rozhodol rozsudkom zo dňa 20. 3. 2017, č. k. 6 Cpr/3/2016 - 62 tak, že žalobu zamietol. Odvolací súd uznesením zo dňa 4. 10. 2017, č. k. 15 CoPr/3/2017 - 88 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že, okrem iného, ak v dôsledku rozhodnutia Sociálnej poisťovne a následný procesný postup žalobcu, ktorým sa rozhodne žalobu zobrať späť v dôsledku odpadnutia predmetu sporu, zohľadní, že žaloba bola podaná dôvodne.
3. Po zrušení veci žalobca zobrať žalobu späť z dôvodu, že Sociálna poisťovňa rozhodla, že žalobca má nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 10.596 EUR, teda odpadol dôvod, pre ktorý sa domáhal určenia na súde. Z tohto dôvodu súd konanie podľa § 145 CSP zastavil a o trovách konania rozhodol podľa §§ 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP, keď uviedol, že žaloba bola podaná dôvodne a žalobca sa musel svojich práv domáhať podaním žaloby na súde, pričom vychádzal z vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu.
4. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný proti výroku o trovách konania. Žiadal, aby okresný súd vydal uznesenie, ktorým zruší druhý výrok rozsudku v časti o nároku na náhradu trov konania a vydá uznesenie, ktorým prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % alebo postúpi vec odvolaciemu súdu na rozhodnutie.
5. Ako odvolací dôvod uviedol, že vo vzťahu k nároku o náhrade trov konania okresný súd rozhodol chybné. Uviedol, že nakoľko Sociálna poisťovňa informovala žalobcu, že nie je kompetentná riešiť spor o existenciu choroby z povolania ani základ nároku poškodeného na plnenia vyplývajúce zo zodpovednosti zamestnávateľa za škodu spôsobenú chorobou z povolania a vyzvala žalobcu na podanie určovacej žaloby v lehote do 29. 7. 2016. Napriek výslovne uvedenej výzve na podanie určovacej žaloby podľa

ustanovenia § 137 písm. c) CSP, žalobca podal žalobou podľa ustanovenia § 137 písm. a), ktorou sa domáhal finančného plnenia. Pre dávkové konanie a rozhodnutie o existencii nároku na plnenie z úrazového poistenia je podstatné rozhodnutie súdu o existencii alebo neexistencii choroby z povolania žalobcu. Podľa jeho názoru nárok žalobcu uplatnený žalobou bol neoprávnený a podanie žaloby bolo predčasné.

6. Následne žalobca doručil súdu návrh na zmenu žaloby s tým, aby určil, že za škodu spôsobenú žalobcovi chorobou z povolania zodpovedá žalovaný. Tento návrh na zmenu žaloby doručil žalobca súdu po lehote na podanie určovacej žaloby, na ktoré podanie ho vyzvala Sociálna poisťovňa. Následne dňa 14. 12. 2017 žalobca zobral žalobu späť, pričom uviedol, že plnením odškodnenia zo strany Sociálnej poisťovne sa podstata sporu stala bezpredmetnou a predmet sporu odpadol. Plnenie Sociálnej poisťovne nie je pre konanie samotné podstatné, pretože Sociálna poisťovňa nebola stranou sporu a jej úkony nemôžu mať vplyv na rozhodnutie súdu ani v časti o nároku na náhradu trov konania. Predmetom konania v čase rozhodnutia o zastavení konania nebolo zaplatenie sumy, ktorú uhradila tretia osoba (Sociálna poisťovňa), ale určenie zodpovednosti za chorobu z povolania, ktorú žalovaný doteraz popiera a úkonom žalobcu - späťvzatím došlo k potvrdeniu názoru žalovaného, že za poškodenie zdravia nezodpovedá.

7. Podľa jeho názoru vzhľadom na to, že späťvzatie žaloby bolo spôsobené nesprávne podanou žalobou, jej oneskorenou opravou a výlučne na základe konania žalobcu a tretích osôb v tomto konaní mal byť priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % žalovanému z dôvodu, že bol v spore o určenie, že za chorobu z povolania zodpovedá, úspešný, resp. z dôvodu, že zastavenie konania spôsobil žalobca.

8. Žalobca označil predmet sporu za bezpredmetný z dôvodu plnenia zo strany Sociálnej poisťovne. Žalobcu teda ďalej nezaujímalo, či žalovaný je alebo nie je zodpovedný za spôsobenú chorobu z povolania, podstatné bolo pre neho len plnenie zo strany Sociálnej poisťovne, teda úplne iný predmet sporu, o akom sa v danej veci jednalo v čase rozhodnutia.

9. K zastaveniu konania došlo na základe úkonu žalobcu, teda nárok na náhradu trov by mal byť priznaný žalovanému. Zároveň je možné považovať žalovaného za úspešného v celom rozsahu, nakoľko žalobca žiadal určenie zodpovednosti za chorobu z povolania a k takémuto určeniu nedošlo. Aj keby sa za predmet sporu považoval pôvodný návrh žalobcu o plnenie, nie je možné považovať žalobcu za úspešného, nakoľko žalovaný dobrovoľne neplnil a ani nespôsobil zastavenie konania. Plnila tretia osoba - Sociálna poisťovňa, ktorá nebola stranou sporu.

10. Žalobca sa k odvolaniu nevyjadril.

11. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP uznesenie okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP v napadnutej časti potvrdil ako vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní riadil právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v jeho skoršom rozhodnutí, ktorým vo veci rozhodol. Odvolací súd vo svojom uznesení zo dňa 4. 10. 2017, č. k. 15 CoPr/3/2017 - 88 obšírne popísal jednotlivé vzťahy medzi stranami sporu ako aj Sociálnou poisťovňou, postoj žalovaného, z ktorého daný spor vyplynul a zároveň vopred naznačil možný vývoj danej veci, ku ktorému môže dôjsť v dôsledku ďalšieho postupu zúčastnených subjektov, čo sa nakoniec aj naplnilo.

14. Vo svojom rozhodnutí odvolací súd dal odpoveď na to, že žalobca nedodrжал lehotu určenú Sociálnou poisťovňou na podanie žaloby, pretože išlo iba o poriadkovú lehotu (bod 25 odôvodnenia zrušujúceho uznesenia). Zákon pre nedodržanie lehoty určenej v správnom konaní nijako žalobcu nesankcionoval v sporovom konaní.

15. Odvolací súd zdôrazňuje, že nemožno nijako oddeliť zodpovednosť zamestnávateľa - žalovaného od predpokladov pre vznik zodpovednosti za škodu, ktoré sa naplnia pri zákonom stanovených podmienkach. Bolo jednoznačne zistené, čo odvolací súd konštatoval vo svojom rozhodnutí, že žalovaný popieral svoju zodpovednosť, ale robí tak doteraz. Práve z postoja žalovaného vyplynul aj ďalší postup Sociálnej poisťovne, ktorá musela konštatovať, že nie je kompetentná riešiť spor medzi poškodeným (žalobcom) a zodpovedným zamestnávateľom (žalovaným), preto žalobcu informovala o tom, že žalovaný neuznáva objektívnu zodpovednosť, zamestnávateľ ani nepodal žalobu na súd, preto ju môže podať poškodený. Žalobca sa riadil týmto usmernením, pričom zákon mu inú ďalšiu možnosť na ochranu svojich práv nedával. Teda jeho žaloba bola nutná.

16. Pokiaľ aj žalobca podal nesprávnu žalobu na plnenie v zmysle § 138 písm. a) CSP, neskôr zmenil petit žaloby v súlade s ustanovením § 137 písm. c) CSP. Tento postup je zákonom dovolený a nemá žiadny vplyv na výsledok konania. Súd rozhoduje o konečnom návrhu. Odvolací súd konštatuje, že v odvolaní žalovaný prehliada sociálnoprávny aspekt vzťahu medzi žalovaným, Sociálnou poisťovňou a žalobcom. V prípade, že by žalovaný uznal svoju zodpovednosť, k súdnemu sporu nemuselo dôjsť a žalobca by nemusel podávať žalobu.

17. Plnením Sociálnej poisťovne sa predmet sporu stal skutočne bezpredmetným, nie je pravdou, že by toto plnenie nebolo pre konanie dôležité, pretože odpadol dôvod, na základe ktorého žalobca bol nútený podať žalobu. To, že Sociálna poisťovňa nebola stranou sporu, je irelevantné. Rozhodné je to, že práve v dôsledku postoja žalovaného musela Sociálna poisťovňa odkázať žalobcu na podanie žaloby. Pokiaľ namieta žalovaný, že v čase rozhodnutia o zastavení konania nebolo zaplatenie sumy, ktorú uhradila tretia osoba podstatné, ale určenie zodpovednosti za chorobu z povolania, daná námietka nie je dôvodná, pretože subjektívny postoj žalovaného vo vzťahu k svojej zodpovednosti z hľadiska ochrany práva žalobcu nie je rozhodujúci, pretože nárok žalobcu bol uspokojený. Ďalej už ide iba o vzťah Sociálnej poisťovne a žalovaného.

18. Späťvzatie žaloby nebolo spôsobené nesprávne podanou žalobou, pretože táto bola podaná správne, neexistuje žiaden dôvod na to, aby bolo možné konštatovať, že by žalovaný bol v konaní úspešný, pretože vo veci nebolo meritórne rozhodované, v tomto pochybil aj súd prvej inštancie, keď citoval do svojho rozhodnutia ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, pretože v danom prípade sa rozhodovalo iba podľa § 256 ods. 1 CSP, keď procesne žalobca nezavinil zastavenie konania, pretože predmet sporu odpadol a jeho nárok bol uspokojený. K sporu by nedošlo, pokiaľ by nárok žalovaný pred podaním žaloby uznal. Práve v dôsledku jeho konania bol vyzvaný žalobca na podanie žaloby. Potom nemožno prisvedčiť tvrdeniam žalovaného, že v konaní bol úspešný on. Okresný súd teda vo veci správne rozhodol, ak priznal žalobcovi náhradu trov konania, ktoré mu vznikli v súvislosti s konaním, na ktoré bol odkázaný a ktoré smerovalo k ochrane jeho práv.

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

20. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovoliacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovoliací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,

b) kto ho robí,

c) ktorej veci sa týka,

d) čo sa ním sleduje a

e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovoliateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).